Çocuk ve Bahçe Kuşları
Jane MEADOW

Çocuk ve Bahçe Kuşları

Jane MEADOW

Lucas kuşları çok severdi. Her sabah pencerenin yanında durup onların ağaçtan ağaca uçuşunu izlerdi. Keşke bahçesine daha sık gelselerdi. Bahçesinde birkaç ağaç ve bir çimen parçası vardı ama boş gibiydi. "Kuşlar nereye gidiyor?" diye merak etti Lucas. Bunu öğrenmeye ve bahçesini onlara yuva yapmaya karar verdi.

Lucas hardal sarısı tişörtünü, mavi kot tulumunu ve yeşil bahçe eldivenlerini giydi. Kırmızı sulu kabını kaptı ve kahverengi çizmelerini çekti. Elinde bir defterle dışarı çıktı. Kuşları sessiz bir köşeden izledi. Bir şey arıyor gibiydiler. Gördüklerini yazdı ve nasıl yardım edebileceğini düşündü.

Lucas'ın bahçesinde büyük bir meşe ağacı, küçük bir çalı ve bir çimen parçası vardı. Ama kuşlar uzun süre kalmıyordu. Hızla uçup gidiyorlardı. Lucas yiyeceğe ve güvenli dinlenme yerlerine ihtiyaçları olduğunu fark etti. Yerli bitkilerin kuşlara ikisini de sunduğunu öğrendiğini hatırladı. "Kuşların sevdiği çalılar dikebilirim!" dedi. Yuvarlak yanakları heyecanla parladı.

Lucas annesiyle bahçe merkezine gitti. Bölgeye özgü bitkiler istedi. Yardımcı kadın ona meyveli ve tohumlu çalılar gösterdi. "Bunlar kuşları besler," dedi. Lucas birkaç küçük çalı seçti ve parasını ödedi. Onları bahçesine dikmek için sabırsızlanıyordu. Kahverengi gözleri sevinçle parladı.

Eve dönünce Lucas küçük küreğiyle çukurlar kazdı. Her çalıyı dikkatle dikti. Toprağı hafifçe bastırdı ve kırmızı sulu kabıyla suladı. "Bunlar size yiyecek ve sıcacık bir dinlenme yeri verecek," dedi kuşlara. Bütün öğleden sonra çalıştı, kıvırcık koyu saçları hareket ettikçe zıplıyordu. Yeni bahçesiyle gurur duyuyordu.

Ertesi gün Lucas sığ bir kâseyi temiz suyla doldurdu. Onu çalıların yanına koydu. Ayrıca bazı eski yaprakları temizledi ve bahçenin sessiz olduğundan emin oldu. "Kuşların içmek ve yıkanmak için suya ihtiyacı var," dedi. Bir bankta sessizce oturup bekledi. Bahçe huzurlu ve davetkâr hissettiriyordu. Lucas kuşların gelmesini umuyordu.

Lucas yeni çalılarını sularken yüksek bir cıvıltı duydu. Siyah göğüslü küçük kahverengi bir kuş yere zıpladı. Çizgili kestane rengi kanatları ve soluk gri karnı vardı. "Bir serçe!" diye fısıldadı Lucas. Serçe başını yana eğdi ve yeniden cıvıldadı. Sanki "Bahçeni sevdim!" diyordu. Lucas gülümsedi ve hiç kıpırdamadı.

Serçe çalıların etrafında zıplayıp yeri gagaladı. Sonra Lucas'ın gözüne bir sarı parıltı ilişti. Kırmızı yüzlü, beyaz çizgili siyah kanatlı minik bir kuş bir dala kondu. Neşeli bir ezgi söyledi. "Bir ispinoz!" diye fısıldadı Lucas. İspinoz çalıdan çalıya uçarak bahçeye canlı renk kattı. Lucas'ın kalbi pır pır etti.

Sonra yuvarlak turuncu-kırmızı göğüslü ve koyu kafalı sakin bir kuş uçup geldi. Bir çalıya kondu ve bahçeyi izledi. "Bir ardıç kuşu," dedi Lucas yumuşak bir sesle. Ardıç kuşu su kâsesine atlayıp bir yudum aldı. Sanki kendini güvende hissediyormuş gibi sakince etrafına baktı. Lucas çok sevindi. Bahçe yeni dostlarla canlanıyordu.

Her gün daha çok kuş geldi. Serçe yerde zıplıyor, ispinoz dallardan şarkı söylüyor, ardıç kuşu çalılarda dinleniyordu. Lucas onları bankından izliyordu. En çok yerli çalıları sevdiklerini fark etti. Yiyecek tohum ve meyve buluyorlardı. Su kâsesi hep dolup taşıyordu. Lucas kendini gerçek bir kuş ev sahibi gibi hissetti.

Bir sabah Lucas kuşların tedirgin göründüğünü fark etti. Yan komşunun kedisi bahçenin yakınında dolaşıyordu. Kuşlar hızla uçup gitti. Lucas korkmalarını istemiyordu. Nazik bir çözüm düşündü. Çubuklar ve ip kullanarak bahçenin etrafına küçük bir çit yaptı. Korkutucu değildi, sadece kediyi dışarıda tutan yumuşak bir sınırdı.

Lucas ayrıca komşusundan kediyi gündüzleri içeride tutmasını rica etti. "Kuşların güvenli bir yere ihtiyacı var," diye açıkladı. Komşu kabul etti. Kısa süre sonra bahçe yeniden huzurlu oldu. Önce serçe döndü, cesurca çimenlerde zıpladı. Sonra ispinoz ve ardıç kuşu geri geldi. Lucas rahatladı. İyiliği bir fark yaratmıştı.

Lucas, küçük özen davranışlarının bile yaşam alanlarını koruyabileceğini öğrendi. Bahçeyi temiz ve sessiz tuttu. Su kâsesinin her zaman dolu olmasını sağladı. Birkaç yerli çalı daha dikti. Kuşlar onu şarkıları ve renkleriyle ödüllendirdi. Lucas mutlu hissetti. Kendi arka bahçesinde küçük bir kuş cenneti yaratmıştı.

Artık her sabah Lucas gülümseyerek bankında oturuyor. Serçe cıvıldıyor, ispinoz şarkı söylüyor ve ardıç kuşu sakince izliyor. Onlar onun dostları. Doğaya özen gösterdiğimizde harika yeni dostlara yer açtığımızı biliyor. Neşeli bahçesi, dikmek ve özen göstermek gibi küçük davranışların birçok canlının gelişmesine yardım edebileceğini gösteriyor.

Lucas'ın bahçesi hayat dolu. Çalılar uzayıp yiyecek ve barınak sağlıyor. Kuşlar her gün ziyarete geliyor. Lucas onlara özen gösteriyor, onlar da ona neşe getiriyor. Yaşam alanlarını korumanın birçok canlıya yardım ettiğini öğrendi. Küçük bir bahçe bile büyük bir fark yaratabilir. Lucas kuş dostu bahçesiyle ve edindiği dostlarla gurur duyuyor.

Lucas başka çocukların da kuş dostu bahçeler yapmasını umuyor. Arkadaşlarına serçeyi, ispinozu ve ardıç kuşunu anlatıyor. Onlara yerli çalıların nasıl dikileceğini ve suyun nasıl konulacağını gösteriyor. "Çok kolay," diyor. "Kuşlar da size şarkılarıyla teşekkür edecek." Lucas'ın bahçesi mutlu bir yer ve ona her zaman özen göstereceğini biliyor.